

PREU

10

SENTIMS

PREU

10

SENTIMS

Als carnisers

Passa l'antipática Cuaresma, y en ella els dichunis y abstinensies que martirisen al cos.

Deixemla correr y rindam homenache a la Diosa Primavera que mos porta el triumpo de la Carn, ama y señora del mon.

Pero no parlem de la carn tendra de chavaleta de quinze anys, ni de la dura y ben modelá de jamona en chorreres... perque asó li podria pareixer pecaminós a la primera autoritat sivil de la província, y clavarnos un atra multa de 500 pesetes.

Parlem, pues, de la carn que es menchem y dels carnisers que mos la servixen; a xina, al nomenar la «cadera», no ofendrem a la Moral, ni se sentirán les bones costums al dir que mos agrá la «falda» y s'entusiasmen en un «tros de la banda de baix», noms estos en que se distinguisen les diferents clases de carn que els carnisers despachen.

Cuantes voltes en el Mercat se ouen estos o pareguts diálogos:

—Ascoite, carniser: ¿qué es aixó que me fica en el pes?

—«Falda».

—Mire, llevem la «falda» y fiquen un «tros de la banda de baix» que dona més sustansia.

—Te ficaré «rabo».

Y la compraora se'n va tan satisfeta de que'l carniser li ha servit la carn que ella necessita pera el puchero.

A lo millor se presenta una molt desidida, y li pregunta al home de la carn y els gabinets:

—Té vosté «servell»?

—Aixó el tanderó; pero tinc uns «reñons» molt grogos y una «dileterola fina», que me río yo.

—Lo que té vosté es molta «melsa».

—¿«Melsa» yo? ¿Vols que traga el «feche»?

—¡Horror!!

Y la compraora se'n va com ánima que porta el diable, creguentse que'l carniser es un traga persones.

A lo millor se presenta una churra llecha d'eixes que tenen la mala cos-

tum de palparlo tot, y agafant uns tros de carn, pregunta:

—¿Estos «gallons» son de «bisteac»?

El próxim disapte

apareixerá un semanari titulat

Nostre Teatro

Publicará en cada número una obra teatral completa escrita en valensiá.

Nostre Teatro

editarà les obres de més éxit del repertori antic y modern.

Nostre Teatro

anirà avalorat per les més prestichioses firmes.

Nostre Teatro

se vendrá al preu de 20 séntims en tots els kioscos, y

Nostre Teatro

será l'obra predilecta de tot bon valensiá.

A final d' añ l' empresa regalará l' encuadernasió a tot el que li presente la colecció completa.

—Sí; pero no me toques els «ga-

llons».

Y la churra se'n va tirant chispes.

Aguardat, pues, quant se presenta una cuínera guapa y li diu al carniser en melosa salameria, señalant una pre-siosa llengua de bou que hiá penchá:

—¿Qué val eixa «llengua»?

—Dos pesetes (contesta el interpe-lat).

—Déixemla per sis quinsets.

Y después del tira y afloja, el car-niser no té més remey que donarli la «llengua» y hasta un trosset de «cor» si li demanara.

Sabem d' una cuínera que fa fili-granes en la carn y presenta la «llen-gua» com no es capás de presentarla el més afamat cuíner, que asegu: a molt formal que el seu carniser té molt bo-nes cars (se refereix al chénero); sobre tot unes «cuixes» molt hermoses pera menchar y unes «turmes» estupendes pera saltechar en els reñons. En cambi hiá qui té un «lleu»...

No fa molt se lamentaba una vehi-na de que la carn d' un día pera atre la puchaben de preu, y aixó que ella no més compraba que micha cuarteta de «falda» pera el puchero; pero es lo que día, y en molta raó: «Que me pu-chen el vi té un pase, pero que me pu-chen la «falda», no hiá drell»...

El carniser, en aixó de que sempre está arnat de gabinet, no hiá qui li contradiga, pues lo mateix descuartisa un bou, com li lleva la tanda a una persona.

El barber y el carniser son els únics a qui no s' eis pot dur la contraria.

Y si aixó pasa en els carnisers, en les carniseres ocurrix encara pichor, pues éstes, además de les gabinetes de tallar la carn, tenen els puñals dels seus ulls que asesinen.

¿Vostés coneixen alguna carnisera llecha? Mosatros no.

Hiá cada carnisereta per ahí que... ¡bueno, callem, porque si no encara mos denunsiarán el número.

En lo mal que mos sap a mosatros una denunsia, no es cas que estigam a tota hora donant motiu.

